

Magie nemagie

Koukám na hodiny a pak zÁ okna. Už bude pomalu šest (a já bych měla mít stopětku alespoň rozepsanou), ale venku je ještě světlo. Vyšívat by při něm člověk nemohl, ale na cestu sÁ odpadky do popelnice si brát baterku nemusí. A tak i když jsem se zařekla, že už se nebudu rouhat – jako obvykle po mém posledním psaní o blížícím se jaru naopak dorazily mrazy - tak mi to nedá.

Jooo! Už je víc světla a tento týden začne březen a březen je co? No ano, březen je první jarní měsíc. Sice, obrazně a zvířetnicky řečeno, do jara šlápne jen jednou tlapkou, ale přece. A tak i když mrzne, až praští, a krmítka pro ptáky i pro kočky jsou věčně prázdná, můžeme se už skoro začít radovat. Vlastně ne skoro, radujme se opravdově.

Protože čas do toho skutečného jara, kdy se rozvoní a rozehřeje zemina, můžeme strávit žbrbláním nad teplotami hluboko vÁ modré zóně, nebo zkoumáním šatníku, zda máme dostatečně slavnostní odění kÁ uvítání jara. Nebo alespoň něco, do čeho se vejdem.

Eh, uznávám, tohle nebyl ten nejlepší příklad, i když možná pro někoho i takhle magie může fungovat. Že ho ta rozkošná sukénka, zakoupená vÁ podzimním výprodeji vÁ hraniční velikosti, donutí kÁ pohybu a úpravě jídelníčku.

Každopádně je ale dobrou magií neškarohledět. Určitě je lepší krasohledět. Když si už teď budeme prohlížet sáčky se semínky, budeme na jaře lépe vědět, kam je zasadíme. Když si nastudujeme mapy, vybereme si ta nejhezčí místa na výlety. Když na to budeme myslet a budeme se těšit, jako bychom už nořili prsty do země a jako bychom už hleděli zÁ kopce na vůkol se rozléhající širé rodné lány. Už teď si zÁ toho budoucího zážitku můžeme vzít kousek potěšení.

Je to magie, jakou dokáže vládnout každý zÁ nás. Každá věc, každý prožitek má jen takovou sílu, jakou jí dáme my sami. To my vytváříme svůj svět. Když se ráno na sebe usmějeme do zrcadla, otevíráme úplně jiný den, než když se na sebe zaškaredíme. Když si pověsíme na krk červené korále nebo dáme do bot červené tkaničky, zažijeme jiné věci, než když si je

nevezmeme. Nebo přinejmenším ty zážitky budeme jinak vnímat.

Mám ve virtuálním světě přítelkyni. Je často smutná a má tendenci vidět svět jako zlé a smutné místo. Občas mi jako důkaz posílá odkazy na stránky, kde se řeší týraná zvířata. Nejdřív jsem články četla, ale teď se snažím nepodívat se ani na titulek. Nemohu sÁ tím nic udělat, nemohu to napravit a už vůbec ne tomu zabránit. Mohu ale čtením dovolit, aby se mi to dostalo do mysli, jako se dostane do krve otrava zÁ třísky za nehem. A já to nechci.

Je to někdy těžké. Ráno jsem bývala zvyklá, ještě ne zcela probuzená, se u první kávy proklikat články sÁ různými drby, špinavými kauzami i politickými komentáři. Ještě se mi stává, že si pozotvírám několik oken sÁ články, jejichž barvotiskové názvy mě zlákaly. Jdu si zalít kávu a pak se snažím zase všechna ta okna zavřít bez čtení. Někdy neodolám, ale někdy se mi podaří ani článek neotevřít.

Nechci to číst a pouštět si tu nečistou magii do života. Nechci si kolem sebe vytvářet takový divný, pokřivený a zlý svět. Dobrá magie je dotýkat se věcí, ovonět je, vidět za židlí upracované ruce sÁ několika jizvami a za nimi košatý strom a ještě za ním malý semenáček, který zalévá mladá dívka vodou zÁ potoka. Je čistý a vypadá, jako by po něm plulo na tisíc malých zlatých loděk, to jak se sluneční paprsky houpou na vlnách.

Dobrá magie je dělat věci, které je potřeba udělat. Říká to i Terry Pratchett, kterému já věřím. Četla jsem teď knihu od Craiga Cabella (Terry Paratchett Fantastická duše). On je zjevně milovník fantasy a tak vyzdvihuje jiné knihy ze série Zeměplochy, než bych to udělala já. Ale nakonec i on se skloní alespoň před dvěma třemi tituly, zabývajícími se čarodějkami.

Jako úplně první knihu od Terryho jsem četla Klobouk sÁ oblohou, ke kterému mě jemně přistrčila Louk, když jsem před lety na dlouhou dobu ztratila schopnost číst. A pak jsem celý rok dokupovala a četla všechny knihy o Zeměploše, jak jen jsem je dokázala sehnat.

Jsem přesvědčená, že Terry Pratchett nebyl jen řádně vystudovaným mágem, ale zejména a především byl čarodějkou, která ví, jak věci fungují a kam vedou, a proto, když je potřeba, dokáže děj nasměrovat jinam, protože dokáže oním směrem obrátit lidskou mysl. Dokáže použít dobrou magii.

Zanedlouho, 12. března uplynou tři roky od smrti Terryho Pratchetta. Pevně věřím, že Smrť mu odsypal z jeho hodin pár zrněk písku. Nejen proto, aby Terry zemřel tak, jak si přál, ale hlavně proto, aby ho mohl doprovázet cestou přes poušť, která v tu chvíli ale přestala být pouští a stala se světem, jaký Terry viděl.

Děkuji Louk za Terryho a Terrymu za poznání.

Vyšlo na Zvířetníku 27. 2. 2018

http://neviditelnypes.lidovky.cz/terry-pratchet-a-jaro-0tg-/p_zviretnik.aspx?c=A180226_205721_p_zviretnik_kosa

{fshare}